

Impressie Generale Synode – zaterdag 11 september

Opnieuw kwam de synode samen in Lunteren. Dit keer zonder mondkapjes, maar nog steeds wel keurig op 1,5 meter. De liturgische opening werd gedaan door ds. Smedema, krijgsmachtpredikant. Hij memoreerde zijn eigen verblijf in Afghanistan en verbond hieraan onder andere de opdracht van de kerk en haar voorgangers om om te zien naar veteranen.

Na de benoemingen werd overgegaan naar de reguliere agenda.

Deze begon met een nieuw stuk: 'Speelruime gezocht', Protestantse visie op kerkgebouwen. Gerben van Dijk, voorzitter van de projectgroep, nam ons mee door het rapport. Hij gebruikte hiervoor een aantal stellingen. Een daarvan luidde: 'Ik vind dat onze buurt/wijk mee mag praten over de toekomst van ons kerkgebouw.' Deze en de andere stellingen riepen genoeg gesprek op. Van het gebruik van kerken als priklocatie tot de soms tegenstrijdige belangen van Monumentenzorg en de gemeente waardoor er ineens een kerkbank in het geding kan komen. Het rapport is een opmaat voor verder gesprek. Een gesprek dat ook van belang zal zijn in onze classis. Wat doen we met onze kerkgebouwen? Hoe onderhouden we deze, welke functie vervullen ze in het dorp of wijk en wat gebeurt er met die gebouwen die om verdrietige redenen niet meer als kerk kunnen functioneren?

Na de pauze kwam de nieuwe kerngemeente Spangen (Rotterdam) aan het woord. Ds. Nico van Splunter nam ons mee in de ontstaansgeschiedenis. Enkele gemeenteleden vertelden over hun betrokkenheid. Hun verhalen waren inspirerend en getuigden van de kracht van het geloof. Deze 'blik in het land' gaf hernieuwde energie aan de vergadering. Hier doen we het voor!

De middag werd vervolgd met het bespreken van het vervolg rapport over de ambtsvisie. De synode gaf aan dat er in de afgelopen tijd goed geluisterd is naar de verschillende suggesties en bezwaren vanuit de leden. Duidelijk werd in elk geval dat zorgvuldigheid geboden is als het gaat om een goede ambtsvisie. Zo'n visie is bepalend voor de toekomst en moet tegelijk aanvoelen wat er nu al gaande is in onze kerk. Naast een goede visie, moeten er ook concrete dingen gebeuren. Een deel van de kerkelijk werkers heeft te maken met onduidelijke regelingen rondom bevoegdheden. Dat kan en moet echt beter. Daar was iedereen het van harte mee eens.

We besloten de dag met de kerkorde-aanpassingen rondom de toevoeging van geestelijke verzorgers aan de synode en de regeling rond het opheffen van gemeenten. De onderlinge sfeer, ook al was het wat op afstand, bleef goed. Er heerste een gevoel van 'er samen uitkomen' en niet van tegenstrijdige belangen. Natuurlijk werden er kritische opmerkingen gemaakt, maar daar is de synode ook de juiste plek voor. Het was dan ook in die sfeer dat afgevaardigde ouderling Thomas Kool van onze classis afsloot met zijn korte overweging. Aan de hand van het 'Onze Vader' sprak hij over onze lijn richting het Koninkrijk der hemelen. Het perspectief op dat Koninkrijk sluit aan bij mijn opmerking rondom de nieuwe kerngemeente. Hier doen we het voor, op weg naar Gods toekomst voor ons.

Ds. Marrit Bassa

Voorst, 13 september